

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Anden behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ophævelse af opsigelsesvarsler for lejemål og regler om husdyrhold og arealkrav m.v.).

Af fødevareministeren (Hans Christian Schmidt).

(Fremsat 1/3 2006. Første behandling 21/3 2006. Betænkning 3/5 2006).

Der var stillet 7 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Forhandling

Bjarne Laustsen (S):

Socialdemokratiet fremsatte i den her samling et lovforslag, L 84, som på papiret har opbakning fra hele Folketinget. De eneste, vi ikke præcis ved hvor står, er Det Konservative Folkeparti. Det er jo sket før, at de ikke har været helt klare i mælet, eller også kan det være, fordi de ikke er blevet spurgt helt ind til benet.

Danmarks Radios program Kontant tog udgangspunkt i at spørge ordførerne på fødevareområdet, hvordan de havde det med en gammel regel om, at landejerne ikke havde samme vilkår som lejerne inde i byen. Der sagde alle ordførerne for hele oppositionen, at det var helt urimeligt, at der var sådan nogle regler fra gammel tid, for forholdene ude på landet har ændret sig væsentligt, og derfor er der behov for, at vi får ensartede vilkår.

Kl. 14.30

Ministeren for fødevareområdet sagde også, at det synes man var en god idé, og derfor var det jo kun at gå til biddet, men i lovkatologet var

der jo ikke fremsat noget lovforslag. Så Enhedslisten producerede et lovforslag, Socialdemokratiet producerede et lovforslag, men det ville man ikke vide af ved førstebehandlingen her i Folketinget.

Når man over for hele Danmarks befolkning, der sidder og kigger på tv, siger, at det er helt urimeligt, at der er sådan en regel i landbrugsloven, der gør, at vi ikke har ordentlige vilkår for lejerne ude på landet, hvordan kan det så gå til, at man ikke fjerner den regel, når nu man får budde? Nej, der ville man noget andet, og man ville tilsyneladende noget andet i Dansk Landbrug.

Nu vil jeg bede fødevareministeren om at høre godt efter, for jeg har den opfattelse – og jeg tror, jeg deler den med resten af Folketinget – at ministeren er minister for hele området og ikke bare for landbruget. Ministeren er selvfølgelig minister for hele samfundet, for med hensyn til det der med, at ministeren handler som en interesseorganisation, har vi jo sådan set Landbrugsraadet til det. Det var jo meget sigende, at vi havde Landbrugsraadet i deputation på baggrund af det lovforslag her. De kunne så fortælle, at det ikke var ministeren, der havde skrevet det her lovforslag, men at det var skrevet ovre i Landbrugsraadet.

Der går jo mange rygter om, at ministeren ingenting har at tage sig til, og at han ikke bliver særlig meget omtalt osv. Det kan jo skyldes, at der ingenting er at skrive om, når det er Landbrugsraadet, der producerer lovforslagene ovre på Axelborg. Det var virkelig en god dag, vil jeg sige til ministeren. Det er en skam, at ministeren ikke kommer noget oftere i udvalget. Vi må lave nogle samråd; et eller andet, der gør, at han kan følge med i, hvad der sker.

Det er dog interessant, at fordi landlejerne skal have bedre vilkår ude på landet, og det er vi jo enige om, så skal de samtidig have flere svin. 5.000-6.000 flere svin skal de have ekstra på hver bedrift, fordi man skal have det her igennem.

Hvem er det så, der driver værket med hensyn til landbrugsloven i Fødevareministeriet? Ja, det er i hvert fald ikke fødevareministeren, for han er jo enig i, at landlejerne skal have samme vilkår som dem, der sidder til leje inde i byen. Men fordi Landbrugsraadet så syntes, at det skulle have noget til gengæld, satte de sig til at skrive et lovforslag, som ministeren så nikkede til.

Jeg ved ikke, om der er tilført for mange midler til Fødevareministeriet, men i hvert fald er de

blevet hjulpet af med den byrde at skrive lovforslaget. Det har man klaret ovre i Landbrugsraadet. Landbrugsraadet skal jo ikke have utak for, at det interesserer sig for de forhold, der er i landbruget. Det er jo enhver interesseorganisations ret og pligt at mene noget om det.

Men det er da skuffende med en minister, der stiller sig op i fjernsynet og siger, at landlejerne skal have samme vilkår som dem inde i byen, og når der så kommer et lovforslag, vil man ikke være med til at stemme om det.

Derfor har vi selvfølgelig i forbindelse med det lovforslag, som regeringen har fremsat, L 160, sørget for, at regeringen kan beslutte, om den vil holde ord – det plejer man ellers at sige at man gør, men det tror jeg ikke gælder i den her sag – for vi har bedt om at få delt lovforslaget, således at vi kan få prøvet fødevareministeren, Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti, som også har været med til at sige, at de her forhold skal ændres.

Så kan man ved selvsyn her i Folketinget konstatere, om der er overensstemmelse mellem det, man sidder og siger i fjernsynet, og så det, man stemmer herinde. Jeg kender godt resultatet, men jeg håber alligevel, at man kan blive klogere. Det ville nemlig være godt, hvis man holder ved og stemmer for vores ændringsforslag, der giver ens vilkår også for landlejerne.

Dernæst kan regeringen vælge det, hvis det er det, den vil, sammen med Dansk Folkeparti. Men må jeg ikke minde om, at den dag, vi alle sammen blev spurgt om vi ville ophæve det forbehold, således at landlejerne havde samme vilkår som bylejerne, var der ikke knyttet en eneste betingelse dertil. Det er først kommet ind, fordi Landbrugsraadet skriver et lovforslag, som regeringen nikker til og takker for. Men det behøver Venstre eller De Konservative da ikke at regne med.

Der er da masser af mennesker udenfor, der producerer lovforslag, hvor vi siger: Nej, det kan ikke blive til noget, for vi skal varetage samfundets interesser. Hvorfor skal vi have flere svin og mere gylle, fordi landlejerne skal have bedre vilkår?

Jeg vil gerne spørge Venstres ordfører, den konservative ordfører, Dansk Folkepartis ordfører, hvis de har nogen, og selvfølgelig ministeren om, hvorfor det er, at de der landlejere ikke kan få de samme ordentlige vilkår, som gælder for bylejerne. Det er det, Socialdemokratiets ændringsforslag handler om.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Bjarne Laustsen, om ikke Socialdemokratiet kan få det, de skulle have, med det lovforslag her. Er der ikke sket det, man ønskede? Man har ændret det her, så der bliver lige betingelser.

Kl. 14.35

Der var noget andet, men det synes jeg ikke vi skal forhandle om nu, for jeg ved, at det med landbrug og produktion er så fjernt fra hr. Bjarne Laustsen, at det ingenting betyder.

Fik hr. Bjarne Laustsen og Socialdemokratiet ikke det, de ønskede med lovforslaget her?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Bjarne Laustsen for at svare på den korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det kan godt være, at hr. Jens Kirk er i lommen på Dansk Landbrug. Derfor behøver fødevareministeren jo ikke at være det.

Det, det handlede om den dag, vi fik spørgsmålet, var, om vi ville fjerne den regel, der gjorde, at landlejerne ikke havde samme vilkår som bylejerne. Fødevareministeren gjorde ingen oplysninger mod, at der skulle være flere svin, mere gylle, større arealkrav eller noget som helst andet. Nej, det var en urimelig regel, som man ville kigge på og ville fjerne. Det er jo det, der er essensen i det.

Det andet er så, at Landbrugsraadet, og det er jo deres gode ret, kommer og siger: Når det sker, at man giver samme vilkår, ja, så vil vi gerne have lov at have nogle flere svin ude på gårdene. Jamen det er jo deres ret at sige det, men derfor behøver fødevareministeren da ikke at lade dem skrive lovforslaget og så gennemføre det efterfølgende. Man har jo ikke sagt noget til befolkningen om, at vi skulle have flere svin ude på gårdene. Det har man ikke sagt til befolkningen. Man har sagt: Vi vil sørge for, at I får de samme vilkår som bylejerne. Det er jo derfor, det er en underlig blanding.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er jeg lidt bange for at stille flere spørgsmål til hr. Bjarne Laustsen, for når hr. Bjarne Laustsen ikke engang kan svare på et spørgsmål om, hvorvidt man fik det, man ville med lovforslaget her, tør jeg ikke spørge, om der bliver flere svin,

om der bliver flere kreaturer, for det gør der vel slet ikke. Er det ikke rigtigt, at antallet af dyreenheder i Danmark faktisk er faldende?

Har hr. Bjarne Laustsen ikke fået det, han ønskede i forbindelse med lovforslaget?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tror, at hr. Jens Kirk gerne vil have undertegnede til at sige, at vi får både i pose og sæk. Vi får en ophævelse af den paragraf, hvilket gør, at vi har lige vilkår. Det er fint nok, men jeg synes ikke, at det hænger sammen med, at der skal ændres i landbrugsloven med hensyn til, hvor stort et dyrehold der må være. Det hænger jo ikke sammen. Det her handler om menneskene i husene. Det, hr. Jens Kirk, Venstre og regeringen siger, er, hvor mange dyr der må være ude på gårdene. Det er to vidt forskellige spørgsmål. Man blander pærer og bananer. Det kommer der nødvendigvis ikke noget godt ud af.

Det er rigtigt, at det, når vi er færdige med dagens afstemninger, så ser ud til, at vi får ophævet den paragraf, vi egentlig gik efter, og til hvilken Venstre egentlig helt betingelsesløst sagde: Ja, den vil vi gerne fjerne. Der var ikke nogen betingelser, det er noget, man har fundet på bag efter.

Det havde været ærligt at sige den dag, man fik spørgsmålet: Ja, det vil vi gerne se på, men så vil vi samtidig se på en ændring af landbrugsloven. Det sagde man bare ikke. Derfor har man snydt vælgerne.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så går vi videre i ordførerrækken. Hr. Per Clausen har bedt om ordet. Er der andre ordførere inden? Nej. Så er det hr. Per Clausen som ordfører.

Per Clausen (EL):

Jeg vil gerne gøre to bemærkninger til de ændringsforslag, der ligger her. Den første er en bemærkning til det, hr. Bjarne Laustsen også har været inde på, nemlig det højst besynderlige i, at man her har koblet to elementer, der absolut intet har med hinanden at gøre, i ét lovforslag. Det er selvfølgelig ikke usædvanligt, at regeringer gør det. Det har vi også set under tidligere regeringer.

Det bemærkelsesværdige her er, at hr. Jens Kirk eller andre fra regeringspartierne ikke engang har forsøgt at forklare, hvordan det her hænger sammen, så det ikke er meningsløst at lave det som et sammenhængende lovforslag.

Derfor er det jo besynderligt, sådan som hr. Bjarne Laustsen også har antydnet, at der, hvad angår den første del af lovforslaget, næsten er enighed i Folketinget. Jeg tror ikke, at der er helt enighed, for jeg har forstået, at Det Radikale Venstre er imod det, som de jo på mange områder er imod, nemlig at give lejere bedre vilkår. Men lad det nu ligge i første omgang.

Med hensyn til den anden del af lovforslaget, den del, som Enhedslisten er imod, er der også en enkelt ting, jeg vil fremhæve. Det er, at det i argumentationen for den del af lovforslaget er blevet sagt, at det ville sikre, at flere svin blev slagtet i Danmark, og sikre, at flere smågrise blev opfedet hele vejen igennem i Danmark, så man på den måde kunne undgå, at der var så mange transporter af både smågrise og slagtesvin på vejene. Sagen er jo, at når vi så har behandlet det i udvalget osv. og har spurgt til, hvad man baserede det på, har vi fået det gjort helt klart, at det er der ikke noget som helst, der tyder på.

Det er meget sandsynligt, at det her vil føre til, at der bliver opfedet flere smågrise i Danmark. Det er meget sandsynligt, at der vil komme flere slagtesvin i Danmark. Men det er også uhyre sandsynligt, at transporten af svin som følge af det her lovforslag ikke vil blive reduceret, men snarere øget.

Kl. 14.40

Enhedslisten har så gjort det, at vi har stillet et par små, beskedne ændringsforslag, som ville sikre, at de ekstra svin, der blev produceret på grund af det her lovforslag, faktisk blev slagtet på det nærmeste slagteri. Vi har stillet nogle forslag, der ville betyde, at de smågrise, der kom ud af det her lovforslag, også ville blive opfedet færdigt i nærheden af, hvor de oprindeligt blev produceret.

De ændringsforslag er der så bare ikke nogen andre partier, der ønsker at støtte. Derfor mener jeg så, at man i al stilfærdighed må konkludere, at argumentet om, at det her skulle føre til mindre transport af svin på landevejene, i hvert fald er konstrueret for tilfældet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg vil spørge hr. Per Clausen: Er det ikke rigtigt, at den udvidelse, man nu kan få, fra de 750 til de 950, stiller krav om en handlingsplan, altså at der stilles krav om en dyrevelfærdsplan, om nogle betingelser for miljø og drift af ejendom

og om nogle nye bekendtgørelser om husdyrbrug, som er under udarbejdelse?

Er det ikke rigtigt, at det er stillet som krav i forbindelse med det her? Og så kan man ikke sige, at der bliver flere husdyr af det her, for der sker jo her en større og større koncentration ligesom i al anden virksomhed i Danmark.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Jens Kirk siger, at det, det her skal åbne for, er en mulighed for yderligere koncentration på landbrugsområdet. Det er faktisk en del af den kritik, som den samlede opposition har rejst af det her forslag, at det er konsekvensen af at gennemføre det her.

Så har jeg godt bemærket, at man har refereret til, at der skal laves en masse planer, hvis indhold på nuværende tidspunkt er ganske uklart. Vi har fået at vide, at de handlingsplaner og deres indhold aftaler man sådan mere systematisk mellem regeringen og Dansk Folkeparti, efter at loven er vedtaget, men under selve lovbehandlingen har det ikke været muligt præcist at få at vide, hvori disse handlingsplaner afveg fra de regler, der allerede eksisterer i dag.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg undres somme tider, når jeg hører Enhedslistens hr. Per Clausen. Hvad er det i grunden, der gør, at man i jordbrugserhvervet ikke må udnytte den nye mekanik, der kommer til, sådan at den enkelte ligesom kan have en større arbejdssevne ved hjælp af mekanik? Hvad er det, der gør det? Alle andre steder giver vi næsten præmie for at gøre det, men her må man absolut ikke. Hvis vi har nogle faste og gode regler for, hvordan man skal passe sine dyr og sin jord, hvad er der så i vejen med det?

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Det, der er galt med det her forslag, er, at det sammen med en række andre forslag, som regeringen er kommet med i den her folketingsperiode, er et led i at understøtte en udvikling af det danske landbrug i retning af industrilandbrug, som belaster naturen endnu mere, end landbruget gør i forvejen. Det er sådan set det, der er galt i en situation, hvor alle anstrengelser burde gå på at skabe et landbrug, som belastede naturen mindre, som skabte bedre dyrevelfærd, og som brugte mindre gift.

Så det, der sådan set er galt med det her, vil jeg sige til hr. Jens Kirk, er bare, at vi er fuldstændig uenige om, hvilken vej landbruget i Danmark skal gå. Derfor bliver vi ved med at tale imod ændringer af lovgivningen, som åbner for mere industrilandbrug, og som åbner for, at landbruget også i fremtiden kan belaste naturen, ud over hvad naturen kan tåle.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Og hr. Jens Peter Verner sen som privatist eller ...?

Jens Peter Verner sen (S):

Ja, eller et spørgsmål, jeg godt vil stille, fordi ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det er hr. Jens Peter Verner sen som privatist. Værsgo, 5 minutters taletid.

Jens Peter Verner sen (S):

Nu har vi her fra Folketingets talerstol hørt hr. Jens Kirk fra Venstre gøre korte bemærkninger til hr. Bjarne Laustsen og gøre flere korte bemærkninger uden selv at tage ordet, så vi ikke kan få mulighed for at stille bare et enkelt lille spørgsmål til hr. Jens Kirk. Det synes jeg er en fuldstændig uanstændig måde at lave lovbehandling på. Den ligger ud over alt, hvad der er rimeligt, og også hvad der normalt foregår her i Folketinget.

Hvis hr. Jens Kirk havde været inde at kigge på de svar, der ligger, så ved hr. Jens Kirk jo ganske præcist, at fødevarerministeren har mulighed for at hæve antallet af dyreenheder fra 750 til 950, og at der derfor kan være op til 33.000 svin om året på en gård.

Det var nogle af de ting, vi godt ville have spurgt hr. Jens Kirk om, men det er der jo ikke mulighed for, når man skjuler sig nede ved ordførerbordet uden at tage ordet overhovedet. Når der også ligger et svar, der viser, at man kan køre gylle over langt større strækninger end hidtil, og man hverken har forholdt sig til lugtgener eller noget som helst, så er det jo nok et eksempel på, at hr. Jens Kirk ikke vil gå ind i den her debat uden disse små korte bemærkninger. Det er altså ikke en ordentlig måde at lave lovbehandling på her på Folketinget talerstol.

Kl. 14.45

Når hr. Jens Kirk fortæller om disse forbedringer, der kan være for dyrene i det her lovfor-slag, så ligger der jo et svar, ikke fra ministeren, for ministeren ved åbenbart ikke selv, hvad for

nogle forbedringer der er, nej, ministeren må over til Justitsministeriet og spørge om, hvad det nu betyder, at man i lovforslaget har skrevet, at der skal stilles nye krav om dyrevelfærd.

Ministeren fremsætter altså et lovforslag, hvor der står, at der er nye krav til dyrevelfærd. Når man så spørger, hvilke nye krav det er, så siger ministeren: Det ved jeg ikke, det må jeg spørge om ovre i Justitsministeriet. Så kommer der et svar ovre fra Justitsministeriet, der viser, at der stort set er de krav i forvejen, som man har lovet Dansk Folkeparti her i forslaget. Det er da ret fantastisk, at det skal opleves her i Folketinget.

Men som sagt: Når jeg bad om ordet som privatist, var det altså, fordi hr. Jens Kirk havde sidet dernede og spillet sorteper og ikke deltaget i den forhandling, som foregår her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Til hr. Jens Peter Vernersen kan jeg da sige, at når jeg ikke tager ordet under den forhandling som sådan, så er det, fordi vi i Venstre synes, at det er et godt lovforslag, vi har fremsat her. Jeg har ikke opfattelsen af, at jeg kan bevæge hr. Jens Peter Vernersen på det område her, for det er næsten lige meget, hvad vi gør, så vil hr. Jens Peter Vernersen stemme imod.

Jeg kan sige, at hvis gylle skal transporteres længere og det bliver i en tankvogn, så må det da give mindre lugt, end hvis det bare skal transporteres 500 m hjem i en gyllevogn. Flere svin? Ja, det hele skal jo regnes om til år, men det kunne jo også være stipladser på ét sted i stedet for, for så var det måske en tredjedel, der var. Sådan er det jo hele tiden med hr. Jens Peter Vernersen. Det skal op i det helt høje leje.

Jeg synes, at hr. Jens Peter Vernersen skal gå ind i en debat om dette lovforslag i stedet for at sige: Jeg har i grunden en aversion imod det. For det har hr. Jens Peter Vernersen jo haft lige fra begyndelsen af.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det ændrer jo altså ikke noget ved, at hr. Jens Kirk nok mener, at han kan sidde dernede og stille spørgsmål og komme med korte bemærkninger til partiernes ordførere, men selv at tage ordet, så andre får mulighed for at stille tilsvarende spørgsmål, er altså en mulighed, han ikke benytter.

Hr. Jens Kirk er glad for den her ændring i landbrugsloven. Om det er, fordi hr. Jens Kirk har så nære forbindelser til dansk landbrug, at han har fuld tillid til, at bare det er lavet ovre på Axelborg, så er det her godt nok, skal jeg ikke kunne sige.

Det var jo en fantastisk oplevelse, da de fra Axelborg var i deputation i Folketingets Fødevarerudvalg, og vi spurgte til, hvordan det her lovforslag så er fremkommet, og de sagde:

Jo, men det har vi skam da lavet herovre. Det har vi lavet herovre på Axelborg, og nu synes vi da, at det er et rigtig godt lovforslag, og det kan I roligt stemme for alle sammen.

Det var jo det, der var forholdet, da vi sad og havde disse folk på besøg, og det er jo også det, som vi har fået bekræftet her i dag. Sådan er sammenhængen i de her spørgsmål.

Til spørgsmålet om, hvorvidt man skal transportere gylle, kan jeg sige: Alle ved, at det her vil give lugtgener; det fremgår også.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har jeg jo altid været imod at skulle gentage mig selv, men jeg må jo bare sige til hr. Jens Peter Vernersen, at efterhånden som der måske bliver større afstand, end da vi havde L 62 med afbrænding af fiberdelen også, jamen så er det jo til gavn for miljøet. Det er til gavn. Og hvis det her bliver spredt ud over et større areal, kommer længere væk i en tankvogn, selvfølgelig lukket, så lugter det jo heller ikke. Men det er måske ikke så nemt for hr. Jens Peter Vernersen at forstå.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jo, det forsikrer jeg hr. Jens Kirk: Det er meget, meget nemt at forstå. Hvis man skulle mangle forståelse for det her, så kan man jo bare se på de henvendelser, vi har fået fra folk ude i landet, der er gylleramte. Det er ikke særlig vanskeligt at forstå.

At det her skulle give et bedre miljø, når man skal køre langt med gyllen, er jo kun, fordi landbruget nu kan blive større, end det var før. Det er jo det, der er svaret på det her, og det er også det, der fremgår af det, som er tilgæet udvalget. Sådan er sammenhængen.

Og hvis man så sammenholder det her lovforslag med L 62, som et flertal vedtog tidligere, så viser det her jo, hvad det er for et samlet billede, man er i gang med. Og det er såmænd bare

det, vi prøver at tilkendegive her fra Folketingets talerstol. Det har vi mulighed for, men vi har ikke mulighed for at høre hr. Jens Kirks synspunkter om det her lovforslag. Han kunne allerhøjest gøre nogle korte bemærkninger, men det er jo så det.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så går vi til anden omgang. Hr. Bjarne Laustsen i anden omgang. Taletiden er maks. 5 minutter.

Kl. 14.50

Bjarne Laustsen (S):

Desværre fik jeg jo ret i min påstand om, at De Konservative ikke mener noget, at Dansk Folkeparti ingen ordfører har på området, og at ministeren ikke vil tage ordet, og Venstres ordfører kun kommer med korte bemærkninger. Det er selvfølgelig fint nok; det skal hr. Jens Kirk ikke have kritik for. Det er jo kun godt, at man er optaget af sagen og påser, at Landbrugsraadets lovforslag er godt nok til, at det kommer igennem Folketinget her.

Jeg synes, det er beskæmmende, og jeg vil tildele mig fortsat og til evig tid at mobbe fødevareministeren, der ikke har særlig meget at bestille. Hver gang der er et folketingsflertal, der synes, at fødevareministeren skal have mere at gøre, så afviser regeringschefen og siger, at han nok skal finde ud af, hvor meget eller hvor lidt fødevareministeren skal have at lave.

Nu har vi jo også fået konstateret her i dag, at selv lovforslagene fra Fødevareministeriet bliver skrevet ovre i Landbrugsrådet, for det ændringsforslag havde vi jo stillet, det havde oppositionen jo stillet, så det har ministeren ikke haft noget at døje med. Det er bare at trykke på knappen; det er bare at sige ja til det, som man har lovet vælgerne; det er at fjerne de urimelige forhold, der er for landejerne.

Det er selvfølgelig også klart, at De Konservative måske hellere varetager godsejernes interesser, der ikke bare har et enkelt stuehus eller et enkelt værelse, de lejer ud, men flere hundrede lejemål. Derfor er det jo rimeligt nok, at vi får færre og mere ensartede vilkår på det her område, og det skal regeringen jo ikke have utak for at man er kommet med.

Men det, jeg gerne vil spørge fødevareministeren om, er: Jeg har tilladt mig at skrive til ministeren på baggrund af, at der er et par steder i Nordjylland, hvor man ønsker at udvide svineproduktionen eller omlægge produktionen. Der

har jeg fået et pænt svar fra miljøministeren om, at det er noget, miljøministeren tager sig af. Det er ikke engang fødevareministeren, der tager sig af det. Jamen hvad har fødevareministeren da egentlig til sidst at gøre på det her område? Vi kan ikke få fødevareministeren til at sige noget, når det drejer sig om et konkret lovforslag, for lovforslagene bliver skrevet ovre i Landbrugsrådet. Det må da være rimeligt at forlange, at fødevareministeren er minister for Folketinget og hele samfundet og ikke bare er talsmand for en interesseorganisation.

Jeg synes, Dansk Landbrug er en meget, meget fin lobbyvirksomhed, de gør det ganske udmærket. Men det er jo bare et spørgsmål om at leve op til det, man har lovet vælgerne, og det er at sørge for, at landejerne har lige vilkår med folk i byerne. Og det hænger overhovedet ikke sammen med noget af det, vi taler om her, for det, som regeringen nu vil sige ja til, er, at der kommer flere svin og svinetrykket stiger ude i det åbne land derude. Hvis det er det, Venstre vil have, jamen så sig det dog! Men det har man aldrig nogen sinde sagt en eneste gang.

Jeg vil gerne spørge fødevareministeren: Hvornår har fødevareministeren sagt, at for at sige ja til det her lovforslag er det en forudsætning, at vi får lov til at have et større dyrehold? Hvor kan jeg finde det henne? Ministeren har pressefolk og ting og sager, der stopfodrer os med nyt fra Fødevareministeriet, gamle nyheder. Hvornår har fødevareministeren sagt, at det her lovforslag kun kan blive ændret, hvis vi tillader et større dyrehold ude på ejendommene? Det kunne jeg godt tænke mig at få at vide.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det hr. Jens Kirk for en kort bemærkning. Til orientering skal jeg sige, at fødevareministeren for nogen tid siden også har bedt om at få ordet. Men først hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg er ked af at måtte sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg er så beskeden en mand, for hvis man mener, en ting er god, og det er et godt lovforslag, man har her, så kan jeg ikke se, at jeg skal gå op og holde en selvforherligende tale om det.

Det er et godt lovforslag, vi har lavet her, det giver muligheder for de lejere, der var ramt af det her. Det er ordnet, indrømmer hr. Bjarne Laustsen. Man kan også sige, at det med, at det er på ejendomsniveau i stedet for på driftsni-

veau, hvilket giver en mulighed for at flytte ejendomme længere væk og tilgodese dem, der nu generes af gylle, da også må være en god ting.

Men dengang vi havde en naturbeskyttelseslov, tror jeg nok, at S også stemte imod det – det ville de heller ikke være med til. Hvad er det i grunden, der gør, at så snart man har noget med jord at gøre, så stemmer S altid imod det, også før de har set jorden?

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det er lidt synd, for jeg ved faktisk ikke, hvordan jeg skal gøre hr. Jens Kirk glad. Hvis hr. Jens Kirk og Venstre og regeringen får sin politik igennem, hvorfor er hr. Jens Kirk så ikke mere glad?

Når man går ud og siger, at man vil fjerne de helt urimelige forhold, der er, som stammer helt tilbage fra 1930'ernes tid, og at vi nu skal have moderne forhold ude på landet, jamen så er det jo det, ikke? Så kunne man jo gå ud og sige, at man har givet landlejerne nogle ordentlige forhold.

Men det, man siger til de samme lejere, er, at samtidig med at de nu kan blive opsagt på ganske almindelige, normale vilkår, så skal de altså have noget mere gylle og nogle flere grise derude. Det er jo konsekvensen af det. Det er derfor, de to ting overhovedet ikke hænger sammen, må jeg sige til hr. Jens Kirk, og det har vi som demokrater jo en ganske almindelig ret til at stille spørgsmål om.

Kl. 14.55

Det var jo ikke sådan, at Venstre og regeringen i lovprogrammet, der kom forud for samlingen her, havde fremlagt, at de ville ændre det her, selv om de havde stået i september og sagt, at de ville komme med det.

Nej, regeringen har ikke gjort noget, og derfor har jeg fuldstændig ret i min antagelse, nemlig at lovforslaget er skrevet ovre i Landbrugsraadet.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Og så er det hr. Jens Kirk for den anden og sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg må jo skuffe hr. Bjarne Laustsen.

Jeg har jo sagt en gang, det var et godt lovforslag, vi har under anden behandling her og nu,

og jeg har haft på fornemmelsen lige siden førstebehandlingen, at hr. Bjarne Laustsen, uanset hvor meget vi har givet, ikke har villet bevæge sig ret meget.

Men hr. Bjarne Laustsen har fået det, S bad om: Lejevilkårene er ændret. Det er jo også naturligt, at hvis man kan sige, man skriver en plan om både dyrevelfærd og en miljøplan og det hele ind i lovforslaget, så giver man mulighed for, at den enkelte kan bruge den teknik, der er til rådighed i dag. Vi malker jo ikke med hånden mere, kan jeg sige til hr. Bjarne Laustsen; vi er altså gået over til maskinmalkning i dag.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fødevareministeren.

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Allerførst vil jeg jo selvfølgelig sige, at man ikke kan sige andet, end at vi har haft en debat igen, at hr. Bjarne Laustsen er en bitter mand, og at det sådan set er trist, for hr. Bjarne Laustsen har fået det, som hr. Bjarne Laustsen sammen med andre ordførere og ministeren udtalte tilbage i efteråret de gerne ville have.

Men hvad de fleste nok har glemt undervejs er, at man skal forstå, hvorfor hr. Bjarne Laustsen er en bitter mand i dag. Hr. Bjarne Laustsen er bitter, fordi hr. Bjarne Laustsens forslag ikke var det, der kom igennem, og det er nu det vigtigste.

Om det indhold, som er afgørende for de mennesker, der bor derude i lejeboligerne, kommer igennem, nej, det er ikke det vigtige. Hr. Bjarne Laustsen bliver ved med at forklare os, at man må forstå, at det er det forslag, som hr. Bjarne Laustsen havde stillet, som skulle have været igennem, og derfor er det en sort dag i dag, for godt nok bliver problemet løst, men det er ikke hr. Bjarne Laustsens forslag, der løser det.

Det er jo måske det mest triste i hele affæren i dag, og jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen har været ovre og tale meget med landbruget og lyttet meget til dem – og jeg er fuld af beundring over, at landbruget har haft så stor en effekt på hr. Bjarne Laustsen, at hr. Bjarne Laustsen nu er fuldstændig overbevist om, at hvert ord, der kommer fra landbruget, må hr. Bjarne Laustsen sluge råt for at være på sikker grund. Det er nok noget af en nyskabelse, når man tænker på, hvordan det ellers har været, men altså, sådan er det jo, og man kan kun rose landbruget for det, hvis det er lykkedes dem at komme så tæt på hr. Bjarne Laustsen.

Men at hr. Bjarne Laustsen skulle fremstille det, som om jeg ikke ved førstebehandlingen sagde, hvad hr. Bjarne Laustsen igen har glemt: Jeg kommer ikke med to forslag, og er der ting, vi skal have ændret, så gør vi det samtidig. De to ændringer er i øvrigt ikke noget, der er opfundet til lejligheden. Det var i øvrigt også to ting, der blev diskuteret, dengang landbrugsloven blev ændret sidste gang. I ministeriet havde man overvejelser om det, ganske logisk, fordi det er noget, der er blevet efterspurgt i lang tid.

Til dem, der følger lidt med i det, kan jeg sige: Det ene forslag består i, at hvis en landmand har mere end én gård, kan han altså have lyst til at udvide, og som reglerne er i dag, skal han udvide lige nøjagtig på den gård, som kan klare det. Han må ikke se hele sin bedrift under et. Det har f.eks. haft nogle dårlige virkninger ved, at man har været nødt til at udvide på steder, hvor man generer sine naboer mere, end man overhovedet behøvede.

Så når hr. Bjarne Laustsen står her og fortæller, at det kun er dem, hr. Bjarne Laustsen vil gøre noget for, så er det altså mærkværdigt, at hr. Bjarne Laustsen ikke vil stemme for det forslag.

Det er et rigtig godt forslag, der gør, at man kan udvide der, hvor det er bedst både for naboer og for miljøet og for hele udviklingen. Men det kan være, at hr. Bjarne Laustsen siger, at noget af det bedste, der kunne ske, var, at hver ting gik i stå, at landbrugserhvervet ganske langsomt begyndte at gå i stå, og at vi derfor ikke havde brug for slagteriarbejdere, som skal slagte de dyr, som opdrættes ude på landet. Men jeg har sjældent hørt hr. Bjarne Laustsen sige, at det bedste signal at sende f.eks. til Nordjylland for nu at blive lidt lokal – for det hørte jeg jo meget på sidste gang – er, at vi skal have væksten til at gå i stå i Nordjylland, vi skal have arbejdspladserne ud af slagterierne, vi skal køre svin ud af landet, så vi kan sørge for, at f.eks. de tyske slagteriarbejdere har arbejde nok.

Men sådan er det, når hr. Bjarne Laustsen står op og taler, så mikses det hele sammen i en stor gryde, så ingen kan finde rundt i det, og bagefter gør hr. Bjarne Laustsen det, at han siger: Jeg er forundret.

Jeg må sige til hr. Bjarne Laustsen, at det eneste, man skal være forundret over, er da hr. Bjarne Laustsens egen evne til at blande tingene fuldstændig sammen. Og der må jeg sige: Det er noget helt specielt.

Men hvis man kiggede på det lovforslag her, så kunne man glæde sig over, at det problem nu bliver løst for nogle af de mennesker, der bor til leje ude på landet, og som var et emne, vi alle sammen blev opmærksomme på, og som jeg ikke på et eneste tidspunkt har ment var et emne, jeg var specielt opmærksom på, men som jeg har kvitteret for både over for Socialdemokratiet, Enhedslisten, SF, De Radikale, og hvem der ellers var med. Derfor kan jeg ikke forstå, må jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, at man ikke bare kan glæde sig over det.

Så er det rigtigt, at de 750 dyreenheder kan vokse til 950 dyreenheder. Og det, der sker her, er, at man går ind og stiller krav til dyrevelfærd og miljøet.

Hr. Bjarne Laustsen morede sig over, at Justitsministeriet skulle ind over, når vi skulle til at beskrive reglerne. Jeg forstår ikke så meget, hvorfor hr. Bjarne Laustsen morer sig over det ... o.k., så var det hr. Jens Peter Vernerisen, så undskylder jeg, for man kan ikke altid kende forskel på talerne fra de to – men det er i orden.

Men det er da ikke meget mærkeligt, at justitsministeren skal ind over, når vi taler om regler om dyrevelfærd, når dyrevelfærd ligger i Justitsministeriet. Hvori består det underlige i det?

Man må da sige, at det var mere overraskende, hvis fødevareministeren bare ville sætte sig ned og skrive det selv uden at stemme det af med det ministerium, som har ansvaret for hele dyrevelfærden. Det gør vi så.

Det gælder også miljøet. Og jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen var overrasket over, at spørgsmål om miljøforhold, som jo er det afgørende, når man skal udvide bedrifter f.eks. i Nordjylland, afgøres i Miljøministeriet. Jeg tror, vi tager den igen: Spørgsmål om miljøforhold, som er afgørende for, om man kan udvide, afgøres i Miljøministeriet. Synes hr. Bjarne Laustsen ikke, at det ville være mere underligt, hvis det skulle afgøres i Fødevareministeriet – at miljølovgivningen altså blev håndteret i Fødevareministeriet? Det er jo nu engang sådan, at når man udvider bedrifterne, så skal de miljøvurderes. Sådan er det.

Så vil sige til hr. Bjarne Laustsen, at det er en god dag, og det vil jeg også sige til hr. Jens Peter Vernerisen. Vær dog glade for, at det, man gerne ville have ordnet, blev ordnet. Så er det sådan, at vi ikke belaster Folketinget med et par lovforslag om det samme, men tager det hele i ét – i øvrigt noget, som havde været fremme og var

blevet diskuteret før. Det synes jeg faktisk er ret godt.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ministeren. Så er den første, der har bedt om korte bemærkninger, hr. Kristen Touborg, og derefter er det hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når ministeren siger, at der jo er kommet lighed for loven og lejere af stuehuse på landet er blevet ligestillet, så er det vel en sandhed med modifikation. Det er vel sådan, at hvis man er ny ejer af et landbrug og et stuehus, eller hvis man har medarbejdere, der skal bruge det, så er der en kortere opsigelsesfrist, end hvad der ellers er. Så hvis vi skal have tingene sådan helt på det rene, så er det vel ikke helt rigtigt, at ministeren ligestiller lejerne.

Så vil jeg godt have forklaringen på det med, at vi nu kan få flere dyr. Ministeren siger: Jamen det betyder bare, at man kan samle det på én gård. Men sagen er jo, at lugten bliver meget værre og ammoniakudslippet bliver meget, meget større, når man samler tingene på én gård. Og vi har vel ikke muligheden for at rense de ting fra mere. Så er det ikke lige i lidt god tid, man når dertil?

Det tredje spørgsmål, jeg gerne vil stille til ministeren, er: Hvorfor er det egentlig sådan ifølge regeringen, at små besætninger godt må have dårligere dyrevelfærd end store besætninger? Hvis man mener, hvad jeg mener er rimeligt, at vi skal have bedre dyrevelfærd, så mener jeg, at det vel også må gælde for de små. Hvorfor skal man belønnes for at indføre den dyrevelfærd, som regeringen reelt mener er rimelig?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Hr. Kristen Touborg siger lidt om, at det jo er sådan, at der trods alt er en lille ændring, hvad angår ligestillingen mellem lejere i landbrugsejendomme og andre lejere.

Ja, og det ved hr. Kristen Touborg, for der køber en sag for øjeblikket i EU – en sag, der handler om bopælspligten. Og i et af de høringssvar, der kom, var der en professor, der i øvrigt skrev, at professoren var af den opfattelse, at det måske senere kunne blive nødvendigt at tage en EF-Domstols-afgørelse til efterretning, og at vi derfor ikke skal gøre noget nu.

Og derfor sagde vi, det er fint, det lader vi så være med. Så lader vi det forblive uændret, som det er, og det er nøjagtig det, der er sket her. Det synes jeg da er klogt.

Omkring miljøet må jeg bare sige til hr. Kristen Touborg: Det er ikke rigtigt. Der ændres ikke på reglerne om, hvor meget gylle der må udbringes pr. ha. Ændringerne gør det muligt for den enkelte landmand at anvende jorden mere fleksibelt, ja. Ændringerne gør det også lettere at udflytte staldanlæg fra landsbyerne og således afhjælpe lugtgenerne for naboerne, ja, men ændringen fører ikke til øget miljøbelastning. Miljøhensynet sikres via miljøreglerne, og dem laver vi ikke om på med det her forslag.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil sige til ministeren om bopælspligten, at der gives i massevis af dispensationer fra landbrugsloven vedrørende bopælspligten, når en ejer på forskellige måder f.eks. ønsker at forny bopælen, så det skulle der jo sådan set ikke være noget i vejen for at man også her kunne have indført og samtidig ligestille lejerne.

Så synes jeg faktisk, det er for dårligt, at ministeren svarer på gylle, når jeg spørger til lugt og ammoniakudslip. Det er nok, fordi det er nemmere at svare på spørgsmålet om gylle og vandmiljø, end det er at svare på, om det er rigtigt, at flere husdyr på ét sted giver en større belastning i form af lugt og ammoniak og ammoniaknedfald og problemer for naturen. Det har så ikke noget med at gøre, om man kører gyllen ud på et større eller mindre areal. Det har noget at gøre med, om man synes, at naboer og naturen kan være tjent med den yderligere koncentration.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Hans Christian Schmidt):

Jamen for min skyld kan vi godt begynde at gå ned i detaljerne om hele VVM-redegørelsen, jo, lad os da gøre det. Det handler om det kumulative princip, og det er jo et spændende princip, som måske ikke er det, som de fleste sådan begynder sig ud i, men det kan vi gøre i dag.

Det kumulative princip dækker over ... og nu håber jeg, hr. Kristen Touborg tager det med, for jeg er sådan set ved at forklare det. Jeg vil lige forklare det, spørgsmålet gik ud på, nemlig at det kumulative princip udtrykkeligt bestemmer, hvad trykket, hvor man kører ammoniak ud eller gylle ud, samlet må være.

Det, hr. Kristen Touborg skal være klar på, er følgende: Uanset om man f.eks. måtte have mulighed for at kunne udvide sit dyreantal, fordi man mener, at arealkravet er i orden, og staldene er i orden, så er det ikke nok. Der står udtrykkeligt, at hver gang man giver tilladelse, skal man også udrede og gennemgå det kumulative princip, altså det samlede tryk. Og man kan sagtens komme i den situation, at man har plads, men alligevel ikke får lov. Derfor er det miljøregler, og dem laver vi ikke om på her.

Så vil jeg bare sige om opsigelsesgrunde: Hovedsagen er, at vi får blokeret for den mulighed for misbrug af reglerne, som blev påvist i efteråret, og som jeg sammen med regeringen og på regeringens vegne har lovet at gøre noget ved – og det gør vi.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren. Jeg håber, alle i Folketingssalen forstod, hvad det kumulative princip var. Og så går vi videre til de korte bemærkninger. Det er hr. Bjarne Laustsen.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Det bedste, man kan sige om fødevarerministeren i dag, det er da trods alt, at han lod sig provokere til at komme på talerstolen, og det skal ministeren selvfølgelig ikke have utak for.

Men jeg er glad for, at ministeren også bekræftede det forhold, at der er meget lidt at lave i Fødevarerministeriet, og når der er et folketingsflertal, der vil tilføre ministeren flere opgaver, så siger chefen nej, og der står den jo så lige nu.

Ministeren siger, at det da er helt naturligt, at der er en hel masse ting, der skal afgøres i Justitsministeriet, hvorefter miljøministeren skal svare på det og forbrugerministeren tage sig af kontrollen. Og nu er der så et folketingsflertal, der også vil tage den sidste rest, der drejer sig om lejerne, og flytte den over til boligministeren. Der bliver ikke meget tilbage.

Så siger ministeren, at ja, vi har fået mere. Jamen vi har jo fået noget, vi ikke har bedt om. Og det, der er interessant her, er, at regeringen og fødevarerministeren heller ikke har bedt om at få en lovændring af det her, for så havde man jo taget det med i sit lovprogram og sagt, ja, vi vil ændre nogle ting her. Det kunne man endda have reddet ved at sige, da man blev spurgt: Vi vil ændre forholdene for landlejerne, men vi kommer med et lovforslag, for vi vil i øvrigt

også gerne lige justere landbrugsloven, der er nogle andre ting, vi skal have med.

Nej, det var helt uden forbehold, at man nævnte de ting her.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt):
Jeg kan bare sige til hr. Bjarne Laustsen, at jeg kan forstå, at hr. Bjarne Laustsen er meget optaget af, hvor meget jeg har at lave, og det er jeg jo glad for. Altså, det er jo den der omsorg, som jeg sætter så højt, at man hele tiden følger, hvordan det går. Jeg har det fantastisk udmærket, og jeg har det sådan set også godt med, at vi løser opgaverne i stedet for.

Men jeg må sige til hr. Bjarne Laustsen, at det godt kan hænge sammen med, at hvis en enkelt ordfører oplever, at der ikke er så meget at lave, så melder man sig ud af forligene. Jeg synes da også, at S smuttede alt for hurtigt under forhandlingerne om fiskeriforliget. Der skulle man nok være blevet lidt længere, vil jeg sige til hr. Bjarne Laustsen, sådan at man også kunne få det klaret i Nordjylland. Jeg var også overrasket over, at det skulle gå så hurtigt.

Faktum er jo, at vi nu fik en helt ny regulering på fiskeriområdet. Det tog lang tid, det var et stort arbejde, og fiskerne er tilfredse. Er det rigtigt opfattet, at jeg mærker, at hr. Bjarne Laustsen næsten er lidt ked af, at der ikke er kritik fra fiskerne? For det kan jeg sige at jeg ikke er. Det er en god ordning, vi har fået lavet, og jeg synes faktisk, at hr. Bjarne Laustsen skulle have været en del af forliget.

Kl. 15.10

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg skal lige huske at sige, at da fødevarerministeren har udtrykt tvivl om, hvordan håndteringen af reglerne skal være, og hvor mange svin der kan være på gårdene osv. osv., vil vi gerne bede om at få sagen tilbage til udvalget her mellem anden- og tredjebehandlingen. Så er det sagt.

Fødevarerministeren skal jo ikke have utak for de gange – de få gange – han i løbet af et år kalder på den virkelige opposition og ikke bare Dansk Folkeparti. Det gjorde han nemlig i sagen omkring fiskeriforliget, det er ganske korrekt. Der var nogle spørgsmål, som vi ikke kunne blive enige om. Det er da et spørgsmål, om det er klogt at forære al fisken til de fiskere, der er her

nu, og ikke sørge for næste generation, man lad nu det være.

Det, det handlede om, var, at fødevarerministeren ikke sagde noget om de ting her. Så siger fødevarerministeren: Jamen vi sluger da ikke alt, hvad der kommer fra landbruget, rått. Jamen det er jo det, vi har hørt, fordi Landbrugsraadet møder op i deputation i udvalget og siger, at de er imod den ændring med, at landejerne skal have samme vilkår, men i øvrigt så har de skrevet et lovforslag, og det er de meget glade for. Det fortalte de længe og inderligt om. Så derfor kan jeg jo ikke tro andet, end at det er dem, der har skrevet det. Og det har jeg så bare noteret er sagens faktuelle kendsgerning.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg vil sådan set godt bare sige til hr. Bjarne Laustsen, her, hvor jeg synes, debatten er ved at ende ud: Nu håber jeg ikke, hr. Bjarne Laustsen lader sig provokere, hvis ikke jeg tager ordet igen, for nu kan jeg altså begynde at mærke, at det hele kører i ring. Og jeg er nødt til at sige til hr. Bjarne Laustsen: Ved førstebehandlingen sagde jeg udtrykkeligt, at det her var noget, man havde haft oppe før, og når vi ville have det med i et nyt forslag, var det, fordi vi ville have det hele med på en gang.

Hr. Bjarne Laustsens bemærkning om hvordan og hvorledes og om tingenes udvikling må hr. Bjarne Laustsen selv om.

Jeg vil sige: Der er ingen tvivl om, hvordan man kan udvide fra 750 til 950 dyreenheder. Det kan man, ved at man lever op til nogle dyrevelfærdskrav, som bliver besluttet, og nogle restriktive miljøregler, som også bliver besluttet. Hvis man vil diskutere det, må man gerne det, men jeg siger blot: De regler vil i alle tilfælde blive vedtaget og nedskrevet efter lovens vedtagelse, nøjagtig som jeg har sagt hele tiden.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Ministeren gav udtryk for, at det, som hr. Bjarne Laustsen ønskede, var at sende arbejdspladser ud af landet ved ikke at støtte det her lovforslag. Nu er det jo sådan, at der faktisk er stillet et spørgsmål lige bestemt om det problem, nemlig hvordan ministeren ser på det med, at der bliver eksporteret til slagting i Tyskland, og hvad svarer ministeren så? Han svarer:

Hvorvidt det fremover vil være økonomisk mest attraktivt at lade dyrene slagte i Danmark

eller i Tyskland, vil naturligvis afhænge af den samlede konkurrencesituation mellem de forskellige slagterivirksomheder.

Og så er der henvist til besvarelsen af spørgsmål nr. 26.

Det vil sige, at ministeren jo selv siger – ministeren selv siger – at det her godt kan betyde, at de svin, der nu bliver produceret ekstra, kan blive sendt til Tyskland, og så får vi ikke en eneste arbejdsplads mere. Derfor synes jeg, ministeren skulle være for fin til at påstå noget ganske andet over for hr. Bjarne Laustsen.

Så til spørgsmålet om, hvad det er for nogle bedre dyrevelfærdstiltag, man skal have: Der vil man kunne se, og det kan ministeren også, hvis han læser svaret fra justitsministeren, at det, som man beder om i lovforslaget, stort set er det, vi har i forvejen. Der er stort set ikke nogen forskel.

(Kort bemærkning).

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Det er sådan, vil jeg sige til hr. Jens Peter Verner, at de regler, der bliver nævnt om dyrevelfæerden, vil blive skrevet ned efter lovforslagets vedtagelse – om det er sygestier, farestier, eller hvad der end måtte komme frem. Men det er klart, at det foregår forinden, og at Justitsministeriet selvfølgelig skal ind over det. Det er enkelt og redeligt: Sådan må det være.

Så vil jeg bare sige om det her lovforslag: Det er jo rigtig godt. Det medfører, at en landmand, der i dag er nødt til at investere fem-seks gange mere i forhold til, hvad det koster ham at opføre staldbygningerne, for at købe jorden dertil, nu kan blive fri for det, og så kan han i stedet for bruge pengene på sine produktionsbygninger, både til gavn for dyrevelfærd og til gavn for miljøet.

Lad os håbe, det også medfører, at jordpriserne ikke stiger så voldsomt. Det er der nogle, der allerede har gættet på. Lad os håbe, det også betyder, at man kan foretage nogle flere slagtninger i Danmark. Men selvfølgelig kommer det da an på den samlede konkurrencesituation. Det håber jeg da ikke kommer som en overraskelse for nogen, for det vil det gøre hele tiden. Men vi behøver da ikke at stå i vejen.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Jeg kan godt forstå, at ministeren afstod fra at svare på den tidligere fremsatte påstand om, at

vores holdning til det her forslag vil flytte arbejdspladser ud af landet, når ministeren selv i sit svar til Folketingets Fødevarerudvalg bekræfter, at svinene vil blive slagtet, hvor det økonomisk er mest attraktivt. Det er i øvrigt den samme proces med smågrise, der bliver eksporteret, hvis det kan betale sig.

Det var derfor, at jeg syntes, det var lidt urimeligt, at ministeren står her og siger, at hr. Bjarne Laustsen vil lukke arbejdspladser i Danmark, når ministeren selv skriver i sit svar, at de her svin ikke nødvendigvis bliver slagtet i Danmark, at det er et spørgsmål om kiloprisen og alene det.

Fødevarerministeren (Hans Christian Schmidt): Jeg er nødt til at gøre én ting helt klar: Små grise, der er blevet transporteret ud af Danmark, vil ikke vende tilbage for at blive slagtet. Det er der, hr. Jens Peter Verner sen begår hele fejltagelsen. Sådan er det jo.

Hvad der sker i dag, er, at det antal, der bliver transporteret ud af landet, er stigende. Hvorfor? Fordi det, også fordi man ryger ind i ejerkravet på jord, bedre kan betale sig at have smågriseproduktion og sende dem ud af landet.

Nu fjerner vi den barriere. Om det betyder, at vi får flere slagtninger i Danmark, kan kun tiden vise, men vi kan jo i hvert fald gøre det, at vi ikke stiller os i vejen. Her har vi taget en barriere væk; lad os håbe det hjælper.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 45 stemte for, 59 imod.

Ændringsforslag nr. 2 og 3 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 forkastedes, idet 30 stemte for, 74 imod.

Ændringsforslag nr. 5-7 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Anden behandling af lovforslag nr. L 111: Forslag til lov om autorisation af sundhedspersoner og om sundhedsfaglig virksomhed.

Af indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen).

(Fremsat 14/12 2005. Første behandling 12/1 2006. Betænkning 27/4 2006).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under et.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-6 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.